

مُنْگَلِیْسِمِ آریاییِ نمک‌نشناس

مضحک‌ترین نکته در «آریایی‌بازی» ایرانی، می‌تواند این باشد که گویا آریایی‌پرست ایرانی از یاد برده است که نمی‌تواند -یا به عبارتی دیگر، فرقی با مضحکه ندارد، اگر بخواهد- آریایی‌گری و "دار و دمبک" آریایی‌اش را، بر سر کسانی بکوبد که -در خوش‌بینانه‌ترین انگاره- آن را به او شناسانده‌اند، و یا -در انگاره‌ای بدبینانه (اگر نگوئیم: واقع‌بینانه)- بر ساخته، و به دست‌اش داده‌اند، تا زمانی از وی به‌عنوان نعم‌البدل نفوذی در پشت‌جبهه‌ی دشمن، بهره‌برند، و زمانی دیگر -بنا به اقتضا- با تماشای کثرت‌قصی‌های غرورآمیز تاریخی -قبیله‌ای‌اش، کمی حال کنند... -که اعنی همین دنیای "پدرسوخته"ی غرب!

زهی نژادِ مُنْگَل!

و زهی دلقکانگیِ نمک‌نشناسانه!!

م. سهرابی

یکشنبه، ۲۳ بهمن، ۱۲ فوریه ۲۰۱۲

پی‌دی‌اف: